

Art. 13. Opłaty od piwa, wprowadzonego na rynek wewnętrzny i obciążonego podatkiem spożywczym, wynoszą 25 gr od 1 hektolitra.

Art. 14. Opłata od schowków (safes'ów) wynosi 5 zł miesięcznie od jednego schowka (safes'u). Za opłaty te odpowiada przedsiębiorca.

Art. 15. Opłata od żarówek elektrycznych wynosi 20 gr od żarówki wprowadzonej na rynek wewnętrzny do sprzedaży; opłacie tej nie podlegają żarówki regenerowane.

Za opłaty te odpowiada wytwórca.

Art. 16. Opłaty od domowego spożycia gazu w lokalach, nie posiadających charakteru przemysłowego, wynoszą 5% od sumy należności, wskazanej na rachunku, bez opłat za używanie gazomierzy i innych dodatkowych należności.

Za opłaty te odpowiada przedsiębiorca.

Art. 17. W zakładach gastronomicznych i salach bilardowych, podlegających obowiązkowi nabycia świadectw przemysłowych w myśl rozdziałów VII i VIII część II lit. A taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy z dnia 17 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 17, poz. 110) opłacie w wysokości 50 gr od osoby podlegającej przebywającej w tych lokalach w godzinach od 24 do 6 z wyjątkiem osób zarządzających i zatrudnionych w danym przedsiębiorstwie; postanowienie powyższe nie ma zastosowania do osób przebywających w restauracjach kolejowych i bufetach kolejowych.

Za opłaty te odpowiada przedsiębiorca.

Art. 18. Opłaty wymienione w art. 12 i 13 niniejszego rozporządzenia winny uiszczać osoby, obowiązane do zapłaty podatku spożywczego od cukru i piwa w terminach, ustalonych do zapłaty powyższych podatków spożywczych.

Art. 19. Sposób wymiaru, poboru, ściągania i kontroli opłat, określonych w niniejszym rozporządzeniu, ustala Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 20. Upoważnia się Ministra Skarbu do zwalniania od podatków i opłat państwowych, pobieranych od artykułów spożywczych i opałowych, ofiarowywanych na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym, względnie nabywanych na rzecz tego Funduszu, nie naruszając uprawnień do przeprowadzania kontroli przez organa władzy skarbowej.

Art. 21. Prawo przymusowego ściągania opłat wymienionych w niniejszym rozporządzeniu przedawnia się po upływie trzech lat od dnia płatności poszczególnej opłaty. Czynności egzekucyjne przerywają bieg przedawnienia.

Art. 22. Winni wykroczenia przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia o uiszczaniu określonych w niem opłat lub wydanych na jego podstawie rozporządzeń wykonawczych karani będą grzywną do 200 zł, o ile dany czyn nie ulega karze surowszej według innych przepisów.

Do orzekania powyższych kar powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 23. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej.

Art. 24. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister: *Wł. Zawadzki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa

i Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczt i Telegrafów: *Boerner*

665.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 sierpnia 1932 r.

w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. W art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 700) po dotychczasowym tekście wprowadza się następujący nowy ustęp:

„Minister Skarbu uprawniony jest do zwalniania od podatku w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i na warunkach przez siebie ustanowionych cukru, przeznaczonego do produkcji przemysłowej środków spożywczych, podlegających z mocy innych przepisów prawnych podatkowi spożywczemu.”

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
 Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
 Minister: *Wł. Zawadzki*
 Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
 Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
 Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
 Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*
 Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
 Minister Wyznań Religijnych
 i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*
 Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz
 Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
 Minister Komunikacji: *Kühn*
 Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*
 Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

666.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 sierpnia 1932 r.

w sprawie wyłączeń z Ordynacji Zamoyskiej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych do wyłączenia z nieruchomości ziemskiej „Dobra Ziemskie Ordynacja Zamoyska” obszaru gruntów, nieprzekraczającego 23.500 ha wraz z lasami i budynkami na gruntach tych znajdującymi się, celem sprzedaży tych gruntów przez Maurycego Ordynata Zamoyskiego z wolnej ręki — bez względu na istniejące ograniczenia statutowe i ustawowe — Skarbowi Państwa lub Państwowemu Bankowi Rolnemu, wyłącznie na spłatę ciężarów publicznych oraz zadłużenia Maurycego Ordynata Zamoyskiego w Skarbie Państwa, Państwowym Banku Rolnym, Banku Gospodarstwa Krajowego oraz instytucjach kredytowych przez Ministra Skarbu wskazanych.

Art. 2. Przez wyłączenie dokonane na zasadzie art. 1 wierzyciele Maurycego Ordynata Zamoyskiego nie nabywają prawa kierowania egzekucji swych wierzytelności ani do obszaru wyłączonego, ani do sum ze sprzedaży tego obszaru uzyskanych.

Art. 3. (1) Upoważnia się Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych do wyłączenia w ciągu roku od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego z tejże nieruchomości „Dobra Ziemskie Ordynacja Zamoyska”, dalszych obszarów gruntów o ogólnej przestrzeni nieprzekraczającej 12.500 ha wraz ze znajdującymi się

na tych gruntach drzewostanami, zakładami przemysłu rolnego, budynkami i innymi przynależnościami gruntów, jak również do wyłączenia wchodzącego w skład Ordynacji Zamoyskiej obszaru leśnego „Piskorowice” w powiecie jarosławskim położonego oraz do zwalniania wyłączonych obszarów z pod rygorów i ograniczeń statutowych i ustawowych, przy czym w stosunku do obszaru leśnego „Piskorowice” wyłączenie i zwolnienie nastąpi bez stosowania postępowania przewidzianego w § 633 i nast. kodeksu cywilnego z r. 1852.

(2) Obszary wyłączone w myśl ust. 1 bądź też sumy uzyskane z ich sprzedaży będą użyte wyłącznie na spłatę nie objętych art. 1 zobowiązań Maurycego Ordynata Zamoyskiego, zaciągniętych przez niego czy to osobiście, czy to w charakterze posiadacza zakładów przemysłowych do Ordynacji Zamoyskiej należących, o ile tytuły tych zobowiązań powstały przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

Art. 4. Zarówno przy sprzedaży przez Maurycego Ordynata Zamoyskiego obszarów, wyłączonych z mocy art. 3, jak i przy sprzedaży przez Państwowy Bank Rolny bądź przez Skarb Państwa obszarów, wymienionych w art. 1, stosowane będą ulgi, przewidziane w ustawie z dnia 13 marca 1932 r. o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań, obciążających gospodarstwa rolne (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 221).

Art. 5. (1) Wyłączanie i zwalnianie gruntów, przewidziane w art. 3 dokonywane będą każdorazowo przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych po zawarciu uprzednio przez Maurycego Ordynata Zamoyskiego układu lub układów dobrowolnych z wierzycielami, treścią których to układów powinno być między innymi, bądź przekazanie gruntów lub ich przynależności wierzycielom na spłatę ich wierzytelności, bądź też rozłożenie spłaty długów na raty, odpowiadające terminom możliwych wpływów z realizacji obszarów wyłączonych oraz przekazanie wszystkich wpływów netto z realizacji tych obszarów na spłatę rozłożonych na raty wierzytelności, a ponadto ustanowienie należytej kontroli, żeby powyższe wpływy nie zostały przez dłużnika użyte na cele nie objęte układem dobrowolnym. Układy dobrowolne winny przewidywać zaspokojenie wszystkich należności z tytułu najmu pracy z pierwszeństwem przed innymi wierzytelnościami. Treść układu dobrowolnego wymaga akceptacji Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

(2) Wierzyciele, którzy układów nie zawrą, nie mają prawa kierowania egzekucji do obszarów, wyłączonych na zasadzie art. 3, ani do dochodów z tych obszarów, ani też do sum z realizacji tych obszarów uzyskanych.

(3) Układ, lub układy dobrowolne, zawarte przez Maurycego Ordynata Zamoyskiego, obowiązująć będą i jego następców statutowych w posiadaniu Ordynacji Zamoyskiej, a to w stosunku do obszarów wyłączonych z ordynacji z mocy art. 3.

Art. 6. Celem umożliwienia zawarcia układów dobrowolnych z wierzycielami, udziela się Maurycemu Ordynatowi Zamoyskiemu w stosunku do zobowiązań